

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Secția I Penală

Sediul: Splaiul Independenței nr.5, sectorul 4, București

DOSAR NR.26687/3/2014 (5132/2014)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23 februarie 2015

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : O.R.-N.

JUDECĂTOR : C.-V.G.

GREFIER : D.S.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat de procuror **M.M.**

Părțile - apelanți: **Parchetul de pe lângă Tribunalul București și inculpatul G.I.** (*fiul lui D. și A., născut la data de ... în municipiul ..., CNP ..., aflat în Penitenciarul R.*) – prezent personal, în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărătorul ales, avocat G.L., din cadrul Baroului C., în baza împuternicirii seria CT nr.0042247/2015, precum și de apărătorul desemnat din oficiu, avocat D.N., în baza delegației nr.34518/2015, emisă de Baroul B..

Obiectul judecării: Infracțiunea de tentativă la omor, cu privire la care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului G.I. prin Rechizitoriul nr.795/P/2014 din data de 01 august 2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Stadiul judecării: Apeluri declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul București și de inculpatul G.I. împotriva Sentinței penale nr.2668 din data de 13 noiembrie 2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în Dosarul nr.26687/3/2014.

Procedura de citare: Legal îndeplinită.

Curtea: Din oficiu, având în vedere Decizia nr.3 din data de 16 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru

dezlegarea unor chestiuni de drept în aplicarea art.6 din noul Cod penal, pune în discuție, potrivit 475-476 din Codul de procedură penală, sesizarea aceleiași instanțe supreme, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *în aplicarea dispozițiilor art.5 din noul Cod penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit vechiului Cod penal, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 rap. la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal sau conform dispozițiilor art.96 alin.5 rap. la art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară.*

De asemenea, pune în discuție eventuala suspendare a judecății, în ipoteza sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată, conform art.362 alin.2 din Codul de procedură penală, pune în discuție legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpatului G.I..

Susținerile reprezentantului Ministerului Public: Consideră că, în raport cu unul dintre motivele pe care se întemeiază apelul Parchetului, este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept menționate de Curte. Potrivit aceluși motiv de apel, opina Parchetului este aceea a aplicării dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2002 rap. la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal, în sensul cumulului aritmetic al pedepsei a cărei suspendare condiționată a fost revocată cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea care face obiectul judecății, săvârșită în termenul de încercare.

Solicită, în temeiul art.476 alin.2 din Codul de procedură penală, suspendarea judecății până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile asupra chestiunii de drept anterior menționate.

În același timp, solicită menținerea măsurii arestării preventive a inculpatului, apreciind că aceasta este necesară în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu antecedenta penală a inculpatului, a cărui lăsare în libertate ar determina o stare de pericol pentru ordinea publică.

Susținerile apărătorului ales al apelantului inculpat: Arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea dezlegării chestiunii de drept menționate de Curte. În opinia apărării, această chestiune de drept a fost în mod corect soluționată de către prima instanță, în sensul aplicării

tratamentului sancționator al pluralității intermediare, potrivit art.44 alin.2 din Codul penal.

Este de acord cu suspendarea judecării până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile asupra chestiunii de drept anterior menționate.

Cu privire la măsura arestării preventive, solicită înlocuirea acesteia cu o măsură alternativă, pe care o apreciază oportună în raport cu împrejurările concrete de săvârșire a infracțiunii, conduita procesuală sinceră a inculpatului, care nu mai poate influența buna desfășurare a procesului penal, comportamentul acestuia față de persoana vătămată, pe care a vizitat-o zilnic la spital, a îngrijit-o după externare și, chiar după ce s-a refăcut complet, a ajutat-o financiar și circumstanțele personale (are întemeiată o familie și este tatăl unui copil în vârstă de 15 ani, aflat în întreținerea sa).

Susținerile personale ale apelantului inculpat: Recunoaște și regretă fapta săvârșită și se raliază concluziilor formulate de apărătorul său ales.

CURTEA

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art.551-552 din Codul de procedură penală, care prevăd că hotărârea pronunțată de această instanță, fie în sensul respingerii, fie în sensul admiterii apelurilor cu care a fost sesizată, este definitivă.

2. De lămurirea modului de aplicare, potrivit art.5 din noul Cod penal, a dispozițiilor referitoare la tratamentul sancționator aplicabil în cazul revocării suspendării condiționate a executării unei pedepse care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, prin sentința penală pronunțată de prima instanță, au fost considerate incidente prevederile art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară, iar, în apelul Parchetului, se susține incidența dispozițiilor art.83 alin.1 din vechiul Cod penal, a căror aplicare este independentă de reținerea sau nu a stării de recidivă postcondamnatorie.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală, sub ultimul aspect constatându-se că, prin Decizia nr.3 din data de 16 februarie 2015 (*încă nepublicată în Monitorul Oficial*), instanța supremă s-a pronunțat, asupra unei chestiuni de drept asemănătoare, însă în aplicarea dispozițiilor art.6 din noul Cod penal, în cazul unei pedepse definitiv aplicate.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 23 februarie 2015.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin *Rechizitoriul nr.795/P/2014 din data de 01 august 2014* al Parchetului de pe Tribunalul București, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului G.I., sub acuzația săvârșirii infracțiunii de *tentativă la omor*, prevăzută de art.32 rap. la art.188 alin.1 cu aplic. art.44 și art.5 din noul Cod penal.

În sarcina inculpatului, s-a reținut în fapt că, în noaptea de *08/09 noiembrie 2013*, pe fondul unui conflict spontan cu numitul A.D.P., a luat din curtea locuinței sale o lopată, cu care a ieșit în stradă, iar acolo a lovit-o, cu acel obiect, în zona capului, pe persoana vătămată Z.C., pe care a confundat-o cu sus-numitul sau cu unul dintre prietenii acestuia, provocându-i persoanei astfel lovite leziuni traumatice care au necesitat 30-35 de zile de îngrijiri medicale și i-au pus viața în primejdie.

S-a mai reținut că *fapta* respectivă, încadrată juridic în infracțiunea de *tentativă la omor*, *a fost săvârșită în termenul de încercare, de 3 ani, al suspendării condiționate a executării pedepsei de 1 an închisoare*, aplicată prin Sentința penală nr.2809/2013 a Judecătorei Sectorului 4 București (rămasă definitivă la data de 29 octombrie 2013) pentru infracțiunea de *conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală*, prevăzută de art.87 alin.1 din OUG nr.195/2002 (săvârșită la data de 03 aprilie 2010).

În cursul judecății în primă instanță, inculpatul a optat pentru procedura simplificată, recunoscând săvârșirea faptei de care este acuzat.

Prin *Sentința penală nr.2668 din data de 13 noiembrie 2014*, pronunțată în Dosarul nr.26687/3/2014 (îndreptată, sub aspectul unei erori materiale, prin încheierea din data de 15 decembrie 2014), Tribunalul București – Secția I Penală a hotărât astfel:

În temeiul art.32 rap. la art.188 alin.1 cu aplic. art.44 și art.5 din noul Cod penal în ref. la art.374 alin.4 și art.396 alin.10 din Codul de procedură penală, a condamnat pe inculpat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art.67 din noul Cod penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b din același cod, pe o perioadă de 2 ani.

În temeiul art.65 alin.1 din noul Cod penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea aceluiași drepturi.

În temeiul art.83 din vechiul Cod penal rap. la art.15 alin.1, 2 din Legea nr.187/2010, a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an închisoare, aplicată prin Sentința penală nr.2809/2013 a Judecătoriei Sectorului 4 București (rămasă definitivă la data de 29 octombrie 2013), iar, potrivit art.44 alin.2 rap. la art.39 din noul Cod penal, a adăugat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, stabilită pentru infracțiunea care face obiectul judecării, un spor de 1/3 din pedeapsa neexecutată de 1 an închisoare, respectiv 4 luni închisoare, dispunând ca inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 3 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art.45 alin.3 lit.a din noul Cod penal, a aplicat inculpatului, pe lângă această pedeapsă rezultantă, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor anterior menționate, pe o perioadă de 2 ani.

În temeiul art.45 alin.1, 5 rap. la art.45 alin.3 lit.a din noul Cod penal, a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării aceluiași drepturi.

În temeiul art.112 alin.1 lit.b din noul Cod penal, a confiscat de la inculpat lopata folosită la săvârșirea infracțiunii.

În temeiul art.7 alin.1 din Legea nr.76/2008, a dispus prelevarea de probe biologice de la inculpat, în vederea introducerii profilului de genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În temeiul art.399 alin.1 din Codul de procedură penală, a menținut starea de arest preventiv a inculpatului.

În temeiul art.72 alin.1 din noul Cod penal, a dedus perioada reținerii și arestării preventive, începând cu data de 16 iulie 2014 până la zi.

A luat act că persoana vătămată Z.C. nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

A luat act că inculpatul a achitat integral despăgubirile în cuantum de 4.289,71 lei către partea civilă Spitalul Clinic de Urgență „Sf.Pantelimon” din București.

În temeiul art.274 alin.1 din Codul de procedură penală, a obligat pe inculpat la plata către stat a sumei de 2.000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, au declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul București și inculpatul G.I.

Parchetul a invocat drept motiv de apel, între altele, neaplicarea cumulului aritmetic al pedepselor, potrivit art.15 din Legea nr.187/2012 rap. la art.83 din vechiul Cod penal, solicitând ca, la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea dedusă judecării, să fie adăugată, în întregul său, pedeapsa anterioară, cu privire la care s-a dispus revocarea suspendării condiționate.

Inculpatul a solicitat, între altele, reducerea duratei pedepsei aplicate pentru infracțiunea care face obiectul judecării, prin acordarea circumstanțelor atenuante judiciare prevăzute de art.75 alin.2 lit.a, b din noul Cod penal. Referitor la motivul de apel al Parchetului, inculpatul a considerat corectă aplicarea dispozițiilor referitoare la pluralitatea intermediară din legea penală nouă (reținută a fi mai favorabilă, în mod global).

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

1. Reprezentantul Ministerului Public a susținut aplicarea tratamentului sancționator specific prevăzut de art.83 alin.1 din vechiul Cod penal, sens în care a invocat dispozițiile art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012.

2. Apelantul inculpat a susținut aplicarea tratamentului sancționator al pluralității intermediare, prevăzut de art.44 alin.2 din noul Cod penal, invocând principiul aplicării unitare și globale a legii penale mai favorabile, care nu permite combinarea unor prevederi din legi succesive.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept interne apreciate a fi relevante în speță

- **art.5 din noul Cod penal** - „(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă; (2) Dispozițiile alin.1 se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile”.

- **Decizia Curții Constituționale nr.265/2014** (publicată în Monitorul Oficial la data de 20 mai 2014) - „Dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”.

- **art.15 din Legea nr.187/2012** (pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009, privind Codul penal) - „(1) Măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 se menține și după

intrarea în vigoare a Codului penal; (2) Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin.1, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969”.

- **art.81 alin.1 lit.a din vechiul Cod penal** - „(1) Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate persoanei fizice pe o anumită durată, dacă sunt întrunite următoarele condiții: a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani sau amenda”.

- **art.83 alin.1, 4 din vechiul Cod penal** - „(1) Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune; (4) La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă”.

- **Decizia nr.1/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile Unite**, pronunțată într-un recurs în interesul legii (publicată în Monitorul Oficial la data de 12 iulie 2011) - „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.83 alin.1 din Codul penal, stabilește că: (1) Suspendarea condiționată a executării nu poate fi dispusă pentru pedeapsa stabilită în cazul săvârșirii în cursul termenului de încercare a unei infracțiuni intenționate sau praeterintenționate, pedeapsă la care a fost cumulată o altă pedeapsă, ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării acestei din urmă pedepse, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de art.81 din Codul penal; (2) Suspendarea condiționată a executării nu poate fi dispusă nici în ceea ce privește pedeapsa rezultantă obținută prin aplicarea mecanismului prevăzut de art.83 alin.1 din Codul penal”.

- **art.41 alin.1 din noul Cod penal** - „(1) Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 1 an sau mai mare”.

- **art.44 alin.1, 2 din noul Cod Penal** - „(1) Există pluralitate intermediară de infracțiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare și până la data la care pedeapsa este executată sau considerată executată, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă; (2) În caz de pluralitate intermediară, pedeapsa pentru noua infracțiune și pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni”.

- **art.39 alin.1 lit.b, d din noul Cod penal** - „(1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul

celorlalte pedepse stabilite; d) când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii”.

- **art.96 alin.4, 5 din noul Cod penal** - „(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei; (5) pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară”.

- **Decizia nr.3/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (nepublicată)** - „În aplicarea dispozițiilor art.6 din Codul penal, stabilirea pedepsei în baza legii noi, în cazul pluralității de infracțiuni care, potrivit Codului penal din 1969, presupunea reținerea stării de recidivă postcondamnatorie cu revocarea suspendării condiționate, iar, potrivit Codului penal, condițiile recidivei postcondamnatorii cu privire la primul termen nu mai sunt întrunite, se determină conform art.44 rap. la art.39 din Codul penal, referitoare la pluralitatea intermediară”.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

În jurisprudența Curții de Apel București, au fost identificate soluții în sensul ambelor interpretări anterior expuse, fiind pronunțate hotărâri definitive în care, în urma revocării suspendării condiționate a executării unor pedepse care, potrivit legii penale noi, nu constituie primul termen al recidivei postcondamnatorii, pedeapsa de executat a fost stabilită fie potrivit art.83 alin.1 din vechiul Cod penal (spre exemplu, *Decizia penală nr.84/A din data de 12 februarie 2014*, pronunțată de Secția I Penală în Dosarul nr.28540/300/2013, *Decizia penală nr.1171/A din data de 08 octombrie 2014*, pronunțată de Secția I Penală în Dosarul nr.577/1748/2014, *Decizia penală nr.1500/A din data de 28 noiembrie 2014*, pronunțată de Secția I Penală în Dosarul nr.4838/236/2014 și *Decizia penală nr.240/A din data de 12 februarie 2015*, pronunțată de Secția I Penală în Dosarul nr.25971/212/2012), fie conform art.44 alin.2 din noul Cod penal (spre exemplu, *Decizia penală nr.1323 din data de 29 octombrie 2014*, pronunțată de Secția I Penală în Dosarul nr.33123/299/2013 și *Decizia penală nr.283 din data de 18 februarie 2015*, pronunțată de Secția a II-a Penală în Dosarul nr.1644/3/2014*).

3. Opinia motivată a completului de judecată

În aplicarea dispozițiilor art.5 din noul Cod penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul unei pluralități de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit vechiului Cod penal, a fost

aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, anterior datei de 01 februarie 2014, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 rap. la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal, iar nu conform dispozițiilor art.96 alin.5 rap. la art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară.

În acest sens, se constată că noul Cod penal, spre deosebire de vechiul Cod penal, nu mai reglementează instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, astfel că, în lipsa oricărei dispoziții legale contrare, acesteia nu îi pot fi aplicate, prin analogie, dispozițiile din noul Cod penal, referitoare la regimul suspendării sub supraveghere, inclusiv sub aspectul, relevant în speță, al efectelor revocării acesteia, motiv pentru care, într-o astfel de ipoteză, stabilirea și executarea pedepsei nu se pot realiza în condițiile art.96 alin.5 din noul Cod penal.

Pentru rezolvarea situațiilor juridice determinate de împrejurarea că, la data intrării în vigoare a noului Cod penal, produceau efecte hotărâri definitive de suspendare condiționată a executării unor pedepse aplicate conform vechiul Cod penal, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, în art.15 din Legea nr.187/2012, dispoziții tranzitorii specifice acestei instituții, potrivit cărora, pe de o parte, *măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza vechiului Cod penal se menține și după intrarea în vigoare a noului Cod penal* (alin.1), iar, pe de altă parte, *regimul suspendării condiționate, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de vechiul Cod penal* (alin.2).

Drept urmare, temeiul legal al revocării suspendării condiționate, ca efect al săvârșirii unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, chiar dacă, pentru infracțiunea respectivă, legea penală mai favorabilă este legea nouă, îl constituie, *potrivit voinței legiuitorului*, dispozițiile art.83 alin.1 din vechiul Cod penal. Pe cale de consecință, și tratamentul sancționator nu poate fi decât acela reglementat de aceleași dispoziții (care nu îl diferențiază după cum noua infracțiune a fost săvârșită în stare de recidivă postcondamnatorie sau în stare de pluralitate intermediară), nefiind de acceptat pronunțarea revocării suspendării condiționate pe un temei (din vechiul Cod penal) și, respectiv, stabilirea pedepsei de executat, în urma acestei revocări, pe un alt temei (din noul Cod penal), întrucât, astfel, s-ar ajunge la crearea unei *lex tertia*, pe cale de interpretare judecătorească.

În opinia completului de judecată, *aplicarea tratamentului sancționator prevăzut de art.83 alin.1 din vechiul Cod penal* (care presupune executarea în întregime a pedepsei în privința căreia s-a dispus revocarea suspendării condiționate, alături de pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, chiar dacă nu sunt îndeplinite, conform legii penale noi, identificată, în speță, a fi mai favorabilă

inculpatului din punctul de vedere al încadrării juridice, în varianta tip, iar nu într-o variantă calificată, a infracțiunii respective, cu consecința unor limite speciale de pedeapsă mai mici, condițiile recidivei postcondamnatorii, ci acelea ale pluralității intermediare) *nu contravine Deciziei Curții Constituționale nr.265/2014*, prin care s-a constatat că *dispozițiile art.5 din noul Cod penal sunt constituționale numai în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile*, întrucât, potrivit considerentelor deciziei respective, *realizarea unei astfel de combinări este interzisă numai instanțelor judecătorești, în interpretarea și aplicarea legii, iar nu și legiuitorului, care, prin voința sa, o poate impune*, astfel cum s-a și realizat, în ceea ce privește regimul suspendării condiționate, inclusiv sub aspectul revocării acesteia, prin dispozițiile tranzitorii ale art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012.

În acest sens, se reține că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, la care se face trimitere chiar în Decizia nr.265/2014 (*parag.54*), forța obligatorie ce însoțește deciziile acesteia se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care el se sprijină, astfel că nu numai dispozitivul deciziilor sale, dar și considerentele acestora sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Or, conform considerentelor Deciziei nr.265/2014 (*parag.42, 44, 49*), Curtea Constituțională a statuat că *dispozițiile art.5 din noul Cod penal contravin prevederilor art.1 alin.4 și art.61 alin.1 din Constituția României*, privind separația și echilibrul puterilor în stat și, respectiv, rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, *în cazul interpretării lor în sensul că ar permite instanțelor de judecată, în determinarea legii penale mai favorabile, să combine dispozițiile vechiului Cod penal cu cele ale Codului penal în vigoare*, menționând apoi, prin citarea jurisprudenței sale anterioare, că, în activitatea de interpretare a legii, judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea însă competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu, iar, în continuare, că, *prin combinarea dispozițiilor penale din mai multe legi succesive, se creează, pe cale judiciară, o a treia lege, care neagă rațiunea de politică penală concepută de legiuitor*.

Cu privire la măsura suspendării condiționate, noua politică penală concepută de legiuitor (care nu a mai reglementat în Codul penal actual instituția respectivă) se reflectă în dispozițiile art.15 din Legea nr.187/2012, care prevăd, prin norme clare, nesusceptibile de interpretări din partea instanțelor judecătorești, menținerea efectelor acesteia, până la epuizarea lor, conform legii penale vechi, dar și aplicarea regimului specific, prevăzut de aceeași lege, inclusiv sub aspectul revocării ei, astfel că *stabilirea și executarea pedepsei conform prevederilor art.83 alin.1 din Codul penal anterior, chiar dacă legea penală mai favorabilă pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare este legea nouă, corespunde voinței*

legiuitorului și, astfel, nu contravine prevederilor art.5 din Codul penal actual, în interpretarea constatată a fi constituțională.

Referitor la Decizia nr.3/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, completul de judecată al prezentei cauze, deși nu cunoaște motivele pe care se întemeiază (în lipsa publicării ei până la data pronunțării acestei încheieri), apreciază că nu poate fi aplicată situației juridice anterior expuse, pe cale de analogie, întrucât decizia respectivă se referă la aplicarea legii penale mai favorabile, conform art.6 din noul Cod penal, în cazul unor pedepse definitiv stabilite, indicând mecanismul teoretic de determinare a maximului pedepsei ce constituie, potrivit legii penale noi, aplicată în mod global, termenul de comparație, în condițiile în care nu există o dispoziție legală care să reglementeze în mod expres acel mecanism, spre deosebire de situația juridică cu incidență în speță, pentru care, *prin voința legiuitorului, a fost stabilit regimul suspendării condiționate*, după intrarea în vigoare a legii penale noi (care nu o mai prevede), *inclusiv sub aspectul efectelor revocării acesteia.*

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, constatând, în prealabil, admisibilitatea procedurii, potrivit art.475 din Codul de procedură penală, va dispune, în temeiul art.476 alin.1 din același cod, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

De asemenea, apreciind oportună suspendarea judecării cauzei, întrucât hotărârea Curții este definitivă, iar, în speță, nu mai sunt de efectuat alte acte procesuale, va dispune în acest sens, potrivit art.476 alin.2 din Codul de procedură penală.

VI. Măsura arestării preventive

Inculpatul a fost arestat preventiv la data de 16 iulie 2014, pe temeiul art.223 alin.2 din Codul de procedură penală, iar, în primă instanță, a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, constatându-se dovedită săvârșirea de către acesta, la data de 08/09 noiembrie 2013, a infracțiunii de tentativă la omor, în incriminarea prevăzută de art.32 rap. la art.188 alin.1 din noul Cod penal (apreciat a fi legea penală mai favorabilă, potrivit art.5 din același cod).

Curtea a fost sesizată cu judecarea apelurilor declarate de Parchet și de inculpat, care nu a contestat săvârșirea infracțiunii anterior menționate (recunoscută de el în fața primei instanțe), astfel că se menține, cel puțin, o suspiciune rezonabilă de comitere, de către acesta, a infracțiunii respective.

Pe de altă parte, asupra acuzației aduse inculpatului, a fost pronunțată deja, de către o instanță independentă și imparțială, o hotărâre de condamnare la o

pedeapsă privativă de libertate, iar gravitatea acelei acuzații justifică, în continuare, măsura arestării preventive, care se menține, totodată, necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică, împiedicându-l pe inculpat să comită alte fapte penale, riscul unui astfel de comportament fiind previzibil în condițiile în care se presupune că acesta a săvârșit infracțiunea dedusă judecății după mai puțin de două săptămâni de la rămânerea definitivă a unei condamnări, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ce a fost pronunțată tot pentru o infracțiune intenționată, fără a da, astfel, vreun semn de conformare față de ordinea de drept și normele de conviețuire socială.

În același timp, durata privării preventive de libertate nu a depășit un termen rezonabil, în raport cu gravitatea acuzației și cu stadiul procesual al cauzei.

Deoarece măsura arestării preventive se menține legală, iar temeiurile care au motivat-o nu au suferit vreo schimbare, aceasta fiind necesară, în continuare, pentru a preveni repetarea previzibilă, de către inculpat, a comportamentului infracțional, cererea acestuia, de înlocuire a acelei măsuri, este nefondată.

Astfel fiind, Curtea, în temeiul art.362 alin.2 rap. la art.208 alin.2-4 din Codul de procedură penală, va constata legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpatului G.I., pe care o va menține, până la o nouă verificare, respingând, potrivit art.242 alin.2 din Codul de procedură penală, cererea acestuia, de înlocuire a măsurii respective.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE :

I. În temeiul art.362 alin.2 rap. la art.208 alin.2-4 din Codul de procedură penală, **constată legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpatului G.I. și menține această măsură**, până la o nouă verificare.

În temeiul art.242 alin.2 din Codul de procedură penală, respinge, ca nefondată, cererea inculpatului, de înlocuire a măsurii arestării preventive.

II. În temeiul art.476 alin.1 rap. la art.475 din Codul de procedură penală, **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție**, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *în aplicarea dispozițiilor art.5 din noul Cod penal, conform Deciziei nr.265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit vechiului Cod penal, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art.41 alin.1 din noul Cod penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate, se*

realizează potrivit dispozițiilor art.15 alin.2 din Legea nr.187/2012 rap. la art.83 alin.1 din vechiul Cod penal sau conform dispozițiilor art.96 alin.5 rap. la art.44 alin.2 din noul Cod penal, referitoare la pluralitatea intermediară.

În temeiul art.476 alin.2 din Codul de procedură penală, dispune **suspendarea judecării** cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

III. Acordă **termen intermediar** pentru verificarea, din oficiu, a măsurii arestării preventive a inculpatului la data de **20 aprilie 2015**.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 23 februarie 2015.

PREȘEDINTE,
O.R.-N.

JUDECĂTOR,
C.-V.G.

GREFIER,
D.S.

Red.jud.C.-V.G.

Ex.2 / 02 martie 2015
